

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Crateri oratio de Philotæ supplico:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

huius diei, que in homicidio esse minimè poterat. Vrbananum autem & candidam excusationem premittit, maximè apud suam gentem, cui grata Regum violentia. Tacit. Ann. 9.

Vinolentos non admittunt magna consilia. Porro magna consilia violentos non admittunt. Quippe anima secca sapientissima, & in ebrietate, ut ait Clemens Alexandrinus, καὶ σπερντος ἐστιν αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖται τελετταῖς. Gubernatrix humana mens abipitur, quasi fluctu se ebrietate superfundente, & mari immersa caligat.

VII. Confusat quod obiectum fuit de armatu, ac i & veloci oratione; cuius tamn argumenta non sunt Gordii nodi.

VIII. Transit à criminatione parricidii ad causam fraternalis eodit, quam per captam sermocinationem praeclarè insinuat. Inuidet quippe Perseus Demetrio singulare animi & corporis dotes, quibus dignior habebat regno. Hoc de ipso Demetrio testatur Polybius, legatione, lib. xviii, inquit, πόλιν τὸν περὶ τὰ δύνατα καὶ δουέρων καὶ τὴν δύνατον τὸν κατατεχεῖν. Inde autem conslatam fratris inuidiam prudenter, honesta, sublimi oratione diluit.

IX. Delabitur ad amicitiam Romanorum. In quo aduersarii criminationes magnifice confusat, eo orationis charactere usus, quem auctoritate Graci Rethores appellant.

X. Proratio suauis, & artificiosa, in qua animaduertes postulationes equas, & ciuiles, motus commiserationis lenes simul & graues, ex causa iniuriate, & angustis, in quas miser adolescentis coniectus est, excitat. Tum apam Parvis delinquentem, quae non ex inclinato in dolorem aut assentationem animo sed ex vera generositate oriatur.

GRATERI ORATIO de Philotæ supplicio.

Ex Curtio.

Hec est valde artificiosa, simplex verbis, magna sensibus, & in occultanda inuidia, qua ardebat aduersus Philotam, callidissima.

Venia &
mijericordia quanti
Vtinam in principio quoque huins rei facienda.
nobiscum deliberasses : Suassimus, si

Philote velles ignoscere, paterere potius ignorare cum, quantum deberet tibi, quam viisque ad mortis metum adductum coges potius de periculo suo quam de tuo beneficio cogitare. Ille enim semper insidiari tibi poterit, tu non semper Philote poteris ignoscere. Nec est quod existimes eum qui taatum facinus aulus est, venia posse mutari. Sic eti, qui misericordiam consumperunt, amplius sperare non posse. At ego, etiam si ipse vel potest, vel beneficio tuovictus quiescere volet, patrem eius Parmenionem tanti ducem exercitus, & inuerterat apud milites tuos autoritate, haud multum infra magnitudinis tuæ fastigium possum, scio, non aequo animo salutem filii sui debitum tibi. Quedam beneficia edimus ; meritis merem, confiteri possit. Supereft ut malit videri, iniuriam acceperis, quam vitam. Proinde scio tibi cum illis de salute esse pugnandum; satis hostium supereret, ad quae persequendos ituri sumus. Latus à domestis hostilis muni. Hosti submoueras, nihil metuo ab externo.

QE C O N O M I A orationis.

I. Primo statuit misericordiam nullam esse, vobis fratribus deformitas pravalet, ut ait Cornel. Tacit. Annal. 11.

II. Deinde, si quis locus esset misericordia, tam in vobis iam nobilis nunc sam fidendum esset, qui hoc ipsum beneficium, quasi sua ignominia monumentum habet.

ORATIO PHILOTÆ ad milites.

Argumentum.

Post regiorationes habitas quibus fallo accusabatur Philotas iam supremo supplicio affidens, his se purgare conatur, sed frustra; nam praetudicium Alexandri immunitari non poterat, & postea etiam per questiones & tormenta coactus plurā veris dicebat. Verum hac oratione ad milites adstantes, vtitur quum excessisset Alexander ē concione, purgat se de suspitione parricidij, de amicitia Amynta, de literis in Alexandrum scriptis; graues affectus inimicet.

Ex.